

נכתוב ליה שמרא. לא שיך הכא מפיהם ולא מפי כנסם ולא
 זהויל דתמן בנט פשוט (כ"ג דף קפח.) מי שנמחק
 שטר חובו דעדים החמומים על השטר נעשה כמי שנחקרה עדותו
 כצ"ד והו' כאלו אמרי הני עדים ראינום שנחקרו עדותן כצ"ד
 וכפ"ד דכתובות (דף כ. ב.) הארמית:
פרושי קפפרש כיצד בו. תימה
 ללא פריך אי הכי חייבין
 מרי זימני למיל כדפריך צפרק קמא
 דסנהדרין (דף ג. וס"ט) אי הכי שלשה
 שלשה למה לי וכמה מקומות דייק
 וכמה מקומות לא דייק:
 הלא
 הגורם למזון לאו כמזון דמי לא מחייב מתקיף לה רב הונא בריה דרב
 יהושע אימר דשמעת ליה לרבי שמעון דבר הגורם למזון כמזון דמי בדבר
 שעיקרו מזון כדברה דאמר רבה גזל חמץ לפני הפסח ובא אחר ושרפו
 במועד פטור שהכל מצווים עליו לבערו לאחר הפסח מחלוקת ר' שמעון ורבנן
 לרבי שמעון דאמר דבר הגורם למזון כמזון דמי דחייב לרבנן דאמר דבר
 הגורם למזון לאו כמזון דמי פטור בדבר שאין עיקרו מזון מי אמרינן א' אמן
 אמירו מאן דדאין דינא גרמי מגבי ביה דמי שמרא מעליא ומאן דלא אמן
 דינא גרמי מגבי ביה דמי נירא בעלמא הוה עובדא וכפיהו רפרם לרבי אשי
 יאגבי ביה כי כשורא לצלמא: חמץ ועבר עליו הפסח ואמר לו הרי שלך
 לפניך: מאן תנא אומרין באיסורי הנאה הרי שלך לפניך אמר רב חסדא
 ר' יעקב היא דתניא שור שהמית עד שלא נגמר דינו מכור הקדושו
 מוקדש שחטו בשרו מותר החזירו שומר לבעלו מוחזר משנגמר דינו מכור
 אינו מכור הקדושו אינו מוקדש שחטו בשרו אסור החזירו שומר לבעלו
 אינו מוחזר רבי יעקב אומר א' אף משנגמר דינו החזירו שומר לבעלו מוחזר
 מאי לאו בהא קמיפלגי רבי יעקב סבר אומרין באיסורי הנאה הרי שלך
 לפניך ורבנן סברי אין אומרין באיסורי הנאה הרי שלך לפניך א"ל רבה לא
 דכולי עלמא אמרינן באיסורי הנאה הרי שלך לפניך דאם כן נפלגו בחמץ
 בפסח אלא אמר רבה הכא בנומרינן דינו של שור שלא בפניו קא מיפלגי
 רבנן סברי אין גומרינן דינו של שור שלא בפניו דאמר ליה אי אייתיתיה ניהליה
 הוה מעריקנא ליה לאגמא השתא מסרתיה ביד מאן דלא מצינא לאישתעויי
 דינא בהדיה ור' יעקב סבר גומרינן דינו של שור שלא בפניו דאמר ליה מאי
 עבדי ליה סוף סוף הוה גמרי ליה דינא שלא בפניו אשכחיה רב חסדא לרבה
 בר שמואל א"ל תנית מידי באיסורי הנאה אמר ליה אין תנינא ו' והשיב את
 הגולה מה תלמוד לומר אשר גזל חמץ שגול מכאן אמרו גזל מטבע
 ונפסל פירות והרקיבו יין וא' והחמץ תרומה ונמאת חמץ ועבר עליו הפסח
 בהמה ונעברה בה עבירה ושור עד שלא נגמר דינו אמר לו הרי שלך
 לפניך מאן שמעת ליה דאמר עד שלא נגמר דינו אין משנגמר דינו לא רבנן
 וקתני חמץ ועבר עליו הפסח אמר לו הרי שלך לפניך א"ל אי משכחת להו
 לא תימא להו ולא מידי: פירות והרקיבו אמר רב פפא רבאן שהרקיבו כולן כאן
 פירות והרקיבו משלם כשעת הגזילה אמר רב פפא רבאן שהרקיבו כולן כאן
 לחרש שידה תיבה ומגדל לתקן חייב לשלם יוהבנאי שקיבל עליו
 לסתור את הכותל ושיבר האבנים או שהיוקן חייב לשלם היה סותר מצד זה
 ונפל מצד אחר פטור ואם מחמת המכה חייב: גמ' אמר רב אסי לא שנו
 אלא שנתן לחרש שידה תיבה ומגדל לנעץ בהן מסמר ונעץ בהן מסמר
 ושיברן אבל נתן לחרש עצים לעשות שידה תיבה ומגדל ועשה מהן שידה
 תיבה ומגדל ושיברן פטור מאי טעמא אומן קונה בשבח כלי תנן נתן לאומנין
 וקלקלו חייבין לשלם מאי לאו ידיוהיב להו עצים לא שידה תיבה ומגדל הא
 מדקתני סיפא שידה תיבה ומגדל מכלל דרישא עצים אמרי פרושי קא מפרש
 לה כיצד נתן לאומנין לתקן וקלקלו חייבין לשלם כגון שנתן לחרש שידה
 תיבה ומגדל והכי נמי מסתברא דכיצד קתני דאי סלקא דעתך רישא
 עצים השתא אשמעינן עצים חייבין לשלם ולא אמרינן אומן קונה בשבח כלים שידה תיבה ומגדל
 מבטיא אי משום הא לא איריא תנא סיפא לגלויי רישא שלא תאמר רישא שידה תיבה ומגדל אבל עצים
 לא תנא סיפא שידה תיבה ומגדל מכלל דרישא עצים ואפ"ה חייב לשלם לימא מסייע ליה הנהותן צמר לצבע
 והקדיוו

מנא ידעינן מאי הו' כתיב ציה ומאי ציה למיתבי ולא אלטרין
 ליה למימר דפטור: **במאמינו** י' בעל השטר לשורף בכל מה
 שאומר שכן היה כמוז ציה ואפ"ה פטור: דר"ש צפרק מרובה (לעיל
 דף ע"ד:) גבי קדשים שחייב באחריותו כו': **במועד** בזמן ציעורו
 צו' שעות ודכותה בפסחים (דף י"ו)
 לא צדק בתוך המועד יצדוק לאחר
 המועד: לר"ש חייב. הלא שטרפו
 לשלם לגזול דמיהס דדבר הגורם
 למזון הוא שאם היה צעין היה
 מחזירו גזול לבעלו ופטור דתמן
 לעיל (דף ע"ו:) גזל חמץ ועבר עליו
 הפסח אומר לו הרי שלך לפניך
 ועשוי שאין צעין יחזיר דמיס
 לבעלו. וצמח צפק הוא דלמרינן
 הכי משום דעיקרו כלומר נמחלמו
 ממון הו' ועכשיו אע"פ שאינו שזה
 לכלוס גורם למזון הוא אצל צטרי
 דמנוול לא היה גופו ממון מי
 שמעת ליה: **מאן דדאין דינא גרמי**
 ר"מ היא (בהגזול בתרא) [לקמן]
 (דף ק. ב.) **מגבי ליה**. מן השורף כל
 השטר שהיה גרמו להפסד: **ואכפיהו**
רפרס לרבי אשי. שטרף שטר חזירו
 צילדומו: **ואגבי מניה**. גזבינא
 מעליא כל מה שחזר בשטר: כי
 כשורא לנלמא. פירעון גמור מן
 העידיס כקורה זו הנחתת משאל
 קורות לתקן בה זורה ודיוקנאות:
שור שהמית. את האדם ומכרו עד
 שלא נגמר דינו: **מכור**. ולא יסקל
 דצעין מימה והעמדה דין סיהא
 שרין כאלד צפרק שור שנגמ ד'
 ור' (ב) **החזירו שומר לבעלו מוחזר**
 ופטור שומר: **דכ"ע אומריס באיסורי**
הנאה בו. דמתנינן דחמץ צפק
 אפי' לרבנן: **ואם כן**. דלרבנן אין
 אומריס אלמפלגי בשור לגבי שומר
 ליפלגו נמי לגבי גזל חמץ ועבר עליו
 הפסח (א) אצל הכל בשור שהמית
 הוא דאמר אין מוחזר משום דאמר
 ליה הלא איסור הנאה לאו איסור
 דחסי עליה ממילא הוא כגון חמץ
 צפק אלא את העלמתי צדיס
 שהנחתו לב"ד דאי הוה גבאי אנה
 מעריקנא ליה לאגמא כו' אצל סיפא
 דמתנינן ודאי רבי יעקב היא ולא
 רבנן דקתני או שהיתה יוהבאי ליסקל
 אומר לו הרי שלך לפניך: **אשכחיה**
רב חסדא בו. רב חסדא מהדר
 אמתני' דניהו צה פלוגתא לחמתן
 צפק לאוקמא למילתיה דטעמא
 דרבנן משום דאין אומריס באיסורי
 הנאה הרי שלך לפניך: **אי משכח**
לכו. לבני הישיבה: **לא סיפא**
לכו ולא מידי. משום דחדו דמסכחי
 מיזנתא למילתי: **שידה**. ארנו
 של עגלה העשויה למרכב נשים:
 והקדיוו

תורה אור השלם

1. ויהי כי יוצא ואשם
 והשיב את הגזילה אשר
 גזל או את העשק אשר
 עשק או את הפקדון
 אשר הפקד אתו או את
 האבדה אשר מצא:
 וקרא ה כב

הגהות הב"ח

(ב) רש"י ד"ה מכור וכו'
 מימה והעמדה דין וכו'
 צפרק שור שנגמ. ג"כ טוף
 דף מד ופ"ק דף י"ג:
 (ב) ד"ה דלס קן וכו'
 הפסח הפי"ד ופ"כ"י משי"ד
 אלא הכל:

הגהות הגר"א

[א] גמ' דין והמקד. רשום
 קו על מיבת והמקד וי"ג
 והקדס:

הגהות הגר"מ

[א] גמ' דין והמקד. רשום
 קו על מיבת והמקד וי"ג
 והקדס:

הגהות הגר"ע

[א] גמ' דין והמקד. רשום
 קו על מיבת והמקד וי"ג
 והקדס:

הגהות הגר"ז

[א] גמ' דין והמקד. רשום
 קו על מיבת והמקד וי"ג
 והקדס:

הגהות הגר"ח

[א] גמ' דין והמקד. רשום
 קו על מיבת והמקד וי"ג
 והקדס:

